

Assemblea a la fusteria

Expliquen que, a mitja nit, en una fusteria hi va haver una assemblea una mica peculiar. Les eines s'havien reunit per mirar de trobar una solució a les dificultats que tenien i que no els permetien treballar com era necessari.

El martell va voler exercir la presidència de la reunió, però tot d'una l'assemblea li va notificar que havia de renunciar:

-No pots presidir, martell!- li va dir el portaveu de l'assemblea- fas massa soroll i et passes tot el dia fent cops.

-Si jo no presideixo, demano que també sigui expulsat el cargol, perquè cal fer-li moltes voltes perquè pugui servir d'alguna cosa!

El cargol va dir que acceptava l'expulsió, però hi va posar una condició:

-Si jo me'n vaig, expulseu també la llima, ja que és molt aspra de tracte i sempre té friccions amb els altres.

La llima va dir que no se n'aniria si no expulsaven el metro.

-Es passa tota l'estona mesurant els altres, segons la seva pròpia mesura com si fos l'únic que és perfecte.

Just en aquest moment tan delicat, va aparèixer el fuster que es va posar el davantal i va començar la seva feina. Va fer servir el martell, la llima, el metro i el cargol. Va anar treballant la fusta fins que va tenir el moble acabat. Quan va acabar la seva feina, se'n va anar.

Quan la fusteria es va quedar, altre cop, buida, l'assemblea va seguir deliberant. Fou llavors quan el xerrac, que encara no havia dit res, va parlar:

-Senyors, ha quedat demostrat que tots tenim defectes, però el fuster treballa amb les nostres qualitats; són les que ens fan valuosos! Així que proposo que no ens centrem tant en els nostres punts dèbils i que ens concentrem en la utilitat dels nostres punts forts.